

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12888 *Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

La unitat de mercat constitueix un principi econòmic essencial per al funcionament competitiu de l'economia espanyola. El principi d'unitat de mercat té el seu reflex a l'article 139 de la Constitució, que expressament impedeix adoptar mesures que directament o indirectament obstaculitzin la llibertat de circulació i establiment de les persones i la lliure circulació de béns en tot el territori espanyol.

Amb la finalitat de fer efectiu el principi d'unitat de mercat, en les últimes dècades s'han portat a terme importants esforços. Tanmateix, i malgrat les mesures adoptades, la fragmentació subsisteix en el mercat espanyol, la qual cosa es tradueix en un elevat cost que dificulta de manera considerable l'activitat de les empreses. La necessitat d'eliminar aquest cost així com els obstacles i les traves derivats del creixement de la regulació ha estat una de les principals demandes que els operadors econòmics han estat traslladant en els últims anys.

Aquesta fragmentació del mercat nacional dificulta la competència efectiva i impedeix aprofitar les economies d'escala que ofereix operar en un mercat de dimensions més grans, la qual cosa desincentiva la inversió i, en definitiva, redueix la productivitat, la competitivitat, el creixement econòmic i l'ocupació, amb l'important cost econòmic que suposa en termes de prosperitat, ocupació i benestar dels ciutadans.

En el context actual, aquesta Llei cerca establir els principis i les normes bàsiques que, amb ple respecte a les competències de les comunitats autònomes i de les entitats locals, garanteixin la unitat de mercat per crear un entorn molt més favorable a la competència i a la inversió, i facilitar que els agents econòmics es puguin beneficiar dels guanys d'una dimensió més gran en termes de productivitat i costos, a favor de la creació d'ocupació i de creixement, i en benefici últim dels consumidors i els usuaris, que tindran més accés a productes i serveis de qualitat. Totes les administracions públiques han d'observar els principis que recull aquesta Llei, en tots els seus actes i disposicions i per a totes les activitats econòmiques, i especialment en les activitats que, ja sigui pel seu caràcter estratègic (telecomunicacions, energia, transports), ja pel seu potencial per a la dinamització i el creixement econòmic (distribució comercial, turisme, construcció, indústries creatives i culturals, alimentació, sector immobiliari, infraestructures), són d'especial rellevància per a l'economia.

En l'elaboració d'aquesta Llei s'ha tingut en compte l'experiència adquirida durant el procés de transposició de la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, també coneguda com a «Directiva de serveis», procés en què es van incorporar a l'ordenament jurídic espanyol, a través de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, una sèrie de principis bàsics per a la lliure circulació, en especial el principi d'eficàcia nacional dels mitjans d'intervenció administrativa. La Llei 17/2009, de 23 de

novembre, estableix un precedent en matèria d'unitat de mercat per al sector serveis que es considera que s'ha d'estendre a totes les activitats econòmiques. Així, aquesta Llei s'ha d'aplicar també als sectors expressament exclosos de la Directiva de serveis (com per exemple les comunicacions electròniques; el transport, les empreses de treball temporal, la seguretat privada, etc.) i a la circulació de productes. Així mateix, s'ha tingut en compte la profusa jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre els principis bàsics que estableix aquesta Llei. En particular, en relació amb els principis de necessitat i proporcionalitat, el principi d'eficàcia nacional i el principi de no-discriminació.

A diferència del procés de construcció del mercat interior de la Unió Europea que s'ha desenvolupat al llarg dels últims vint anys, aquesta norma pretén garantir la unitat del mercat nacional espanyol l'existència del qual és ja una premissa bàsica de partida de la Constitució espanyola, i evitar o minimitzar les distorsions que es puguin derivar de la nostra organització administrativa territorial. Això només afectar positivament la mateixa construcció del mercat interior a escala europea, atès que és indubtable que un millor funcionament del mercat únic espanyol tindrà un efecte positiu sobre el desenvolupament del mercat interior de la Unió Europea.

En particular, les obligacions que l'Estat assumeix respecte als operadors d'altres estats membres, entre aquestes les derivades de la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, i de la Directiva 2005/36/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de setembre de 2005, relativa al reconeixement de qualificacions professionals, queden totalment cobertes per l'aplicació de la normativa específica de transposició de les directives esmentades. No obstant això, a més del compliment de la normativa de la Unió Europea, els operadors d'altres estats membres de la Unió establerts o que es vulguin establir a Espanya també es poden beneficiar d'un règim més favorable en moltes altres activitats econòmiques més enllà de l'àmbit de la Directiva de serveis, mentre que els operadors d'altres estats membres que ofereixen els seus serveis a Espanya en lliure prestació segueixen gaudint del marc establert per la Directiva de serveis, per la Llei 17/2009, de 23 de novembre, i per la normativa sectorial de la Unió mentre estiguin legalment establerts en altres estats membres.

Sense perjudici de les competències que en cada cas corresponen a l'Estat, les comunitats autònomes o les entitats locals, amb aquesta Llei es doten d'eficàcia en tot el territori nacional les decisions preses per l'autoritat competent d'origen, basades en un criteri de confiança mútua, i s'apliquen principis comuns com el principi d'eficàcia en tot el territori nacional de les actuacions administratives en la lliure iniciativa econòmica, la qual cosa implica el reconeixement implícit d'actuacions de les autoritats competents d'altres administracions públiques. La Llei no té com a finalitat uniformar els ordenaments jurídics atès que, com ja ha assenyalat el Tribunal Constitucional en nombroses ocasions, unitat no significa uniformitat, ja que la mateixa configuració territorial de l'Estat espanyol i l'existència d'entitats amb autonomia política, com són les comunitats autònomes, suposa una diversitat de règims jurídics.

Per aconseguir l'aplicació uniforme dels principis anteriors i l'assoliment dels objectius perseguits amb aquesta Llei, s'opta per un model de reforç de la cooperació entre l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals. En aquest sentit un element important d'aquesta Llei és l'aprofitament de les estructures de cooperació existents per impulsar tot el procés. A més, es preveu la creació d'un Consell per a la Unitat de Mercat com a òrgan de cooperació administrativa per al seguiment de l'aplicació d'aquesta Llei.

Així mateix, amb l'objecte de mantenir els nivells de qualitat dels productes i els serveis, la Llei reforça els mecanismes de cooperació i col·laboració entre les diferents autoritats competents per a la supervisió dels operadors econòmics i estableix procediments d'alerta en la cooperació per al control de la provisió de béns i serveis, per evitar perjudicis sobre la salut o la seguretat de les persones o sobre el medi ambient i facilitar l'adopció de les mesures que siguin necessàries. En aquesta línia, la Llei segueix contribuint a millorar els nivells de qualitat i seguretat dels productes i els serveis per damunt de les exigències normatives mitjançant l'impuls de l'ús voluntari de normes de qualitat en benefici últim dels consumidors i els usuaris.

D'altra banda, s'estableixen canals de comunicació entre l'Administració i amb el sector privat per permetre als agents econòmics i a les empreses transmetre a les administracions públiques situacions i obstacles concrets que fragmenten el mercat nacional per tal que es puguin resoldre de manera àgil.

Finalment, aquesta Llei aprofita per seguir impulsant un marc regulador eficient per a les activitats econòmiques que simplifiqui la legislació existent, elimini regulacions innecessàries, estableixi procediments més àgils i minimitzi les càrregues administratives. La major part de les barreres i els obstacles a la unitat de mercat s'eliminen adoptant criteris de bona regulació econòmica. És important mantenir la regulació sota un procés de revisió constant basat en els principis de bona regulació i d'unitat de mercat nacional.

Així doncs, partint de l'article 38 de la Constitució espanyola, que reconeix la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat i atès que els poders públics han de garantir i protegir el seu exercici i la defensa de la productivitat, d'acord amb les exigències de l'economia general, aquesta reforma constitueix un element central de l'objectiu de l'establiment d'un entorn econòmic i regulador que afavoreixi l'emprenedoria, l'expansió empresarial, l'activitat econòmica i la inversió, en benefici dels destinataris de béns i serveis, operadors econòmics i dels consumidors i els usuaris.

El Tribunal Constitucional ha considerat en múltiples ocasions que en estats com el nostre, d'una estructura territorial complexa, l'exigència que els principis bàsics de l'ordre econòmic siguin uns i els mateixos en tot l'àmbit nacional és una projecció concreta del principi més general d'unitat. Així, el Tribunal Constitucional ha considerat que el funcionament de l'activitat econòmica exigeix l'existència d'uns principis bàsics de l'ordre econòmic que s'han d'aplicar amb caràcter unitari i general a tot el territori nacional.

II

La Llei consta de vint-i-vuit articles agrupats en set capítols, deu disposicions addicionals, una disposició derogatòria, set disposicions finals i un annex.

El capítol I, «Disposicions generals», inclou les disposicions que regulen l'objecte i l'àmbit d'aplicació. En concret, es determina un àmbit d'aplicació ampli que inclou l'accés i l'exercici d'activitats econòmiques en condicions de mercat i, en conseqüència, a tots els actes i les disposicions de les diferents administracions públiques que afectin l'accés i l'exercici de les activitats econòmiques esmentades.

El capítol II, «Principis de garantia de la llibertat d'establiment i la llibertat de circulació», desplega els principis generals necessaris per garantir la unitat de mercat. En concret el principi de no-discriminació, el principi de cooperació i confiança mútua, el principi de necessitat i proporcionalitat de les actuacions de les autoritats competents, el principi d'eficàcia d'aquestes en tot el territori nacional, el principi de simplificació de càrregues, el principi de transparència i la garantia de les llibertats dels operadors econòmics en aplicació d'aquests principis.

El capítol III, «Garantia de la cooperació entre les administracions públiques», crea el Consell per a la Unitat de Mercat, assistit per una secretaria de caràcter tècnic, com a òrgan de cooperació administrativa per al seguiment i l'impuls de l'aplicació de la Llei. Així mateix, aquest capítol inclou preceptes referents a la cooperació en el marc de les conferències sectorials i en l'elaboració de projectes normatius. D'altra banda, s'estableix un manament per mantenir una avaluació constant de les normes de les diferents administracions.

El capítol IV, «Garanties al lliure establiment i circulació», partint del principi de lliure iniciativa econòmica, regula la instrumentació del principi de necessitat i proporcionalitat. Les autoritats poden elegir entre una comunicació, una declaració responsable o una autorització, en funció de l'interès general a protegir, dels requisits que, si s'escau, s'exigeixin per a la salvaguarda de l'interès general esmentat i en consideració a la naturalesa de l'activitat i de si el mitjà d'intervenció es dirigeix a la mateixa activitat o a la infraestructura física. L'autorització és el mitjà d'intervenció que més limita l'accés a una activitat econòmica i el seu exercici. Per això, des de la perspectiva dels operadors econòmics, es consideren motius que habiliten per exigir autorització administrativa,

l'existència de raons de seguretat pública, salut pública, protecció del medi ambient en el lloc concret on es porta a terme l'activitat i l'ordre públic, dins del qual s'inclouen, entre d'altres, la prudència i la garantia de l'estabilitat financeres. Però encara que hi hagi algun d'aquests motius, sempre s'ha de valorar que l'exigència de, o bé una declaració responsable o bé una comunicació, no sigui suficient per garantir l'objectiu perseguit, d'acord amb el principi de proporcionalitat. Per exemple, en aplicació del principi de necessitat per salut pública, és possible que s'hagin de regular diverses activitats que s'ofereixen en condicions de mercat en el marc de la planificació sanitària. A algunes d'aquestes activitats se'ls exigeix autorització i a altres una declaració responsable o una comunicació, en funció de si és necessària una verificació prèvia dels requisits exigits.

D'altra banda, l'autorització és l'instrument adequat per garantir la concurrència competitiva en els casos on hi ha una limitació del nombre d'operadors en el mercat per l'escassetat de recursos naturals, l'ús del domini públic, les limitacions tècniques d'aquesta activitat o per la prestació de serveis públics sotmesos a tarifes regulades, inclosos aquells la prestació dels quals necessita la utilització del domini públic o perquè es tracti de serveis que puguin posar en risc la seva adequada prestació, com succeeix, per exemple, amb l'exercici de les activitats dutes a terme pel taxi i l'arrendament de vehicles amb conductor, amb les concessions demaniales o amb les oficines de farmàcia que es consideren incloses en les previsions de l'article 17.1 d'aquesta Llei.

És important subratllar que l'article 17 s'ha d'entendre sense perjudici del principi d'eficàcia de les actuacions de les autoritats competents en tot el territori nacional. Així una vegada que els operadors han obtingut una autorització o presentat una declaració responsable o comunicació per accedir a una activitat o fins i tot si hi han accedit sense necessitat de fer cap tràmit previ, aquesta es pot exercir en tot el territori nacional, sense que calgui, per exemple, l'exigència d'una nova autorització, declaració responsable o comunicació excepte per a determinades actuacions per a les quals es limita aquest principi d'eficàcia nacional.

Igualment es determinen les actuacions que limiten les llibertats d'establiment i de circulació i les autoritats competents s'han d'assegurar que les seves actuacions no tinguin com a efecte la creació d'un obstacle o una barrera a la unitat de mercat.

El capítol V, «Principi d'eficàcia en tot el territori nacional», desplega les disposicions relatives a aquest principi, que constitueix un dels elements centrals d'aquesta Llei. D'acord amb aquest principi, basat en la confiança mútua, qualsevol operador legalment establert, o qualsevol bé legalment produït i posat en circulació, pot exercir l'activitat econòmica o circular en tot el territori nacional sense que calgui en principi exigir-los noves autoritzacions o tràmits addicionals d'altres autoritats competents diferents. Es regulen amb detall diferents supòsits d'acreditacions, reconeixements, certificacions i qualificacions i actes d'habilitació i la previsió expressa en la normativa autonòmica o local de la validesa del règim aplicable als operadors establerts en altres llocs del territori. Aquest principi d'eficàcia no és, tanmateix, aplicable a determinades actuacions relacionades amb les instal·lacions o les infraestructures físiques, amb l'ocupació del domini públic o amb la prestació de serveis públics sotmesos a tarifes regulades que, per la seva pròpia naturalesa, estan vinculats amb un àmbit territorial determinat, com novament succeeix amb les activitats dutes a terme pel taxi i l'arrendament de vehicles amb conductor, amb les concessions demaniales o amb les oficines de farmàcia, que es consideren incloses en les previsions del segon paràgraf de l'article 20.4 d'aquesta Llei.

El capítol VI, «Supervisió dels operadors econòmics», determina les autoritats competents per a la supervisió i el control de l'accés i l'exercici de l'activitat econòmica. La supervisió i el control per part de les autoritats designades estan emparats per la necessària comunicació i intercanvi d'informació entre autoritats regulada en aquest capítol. Així mateix es preveu la integració de la informació que consta en els registres sectorials.

Finalment, el capítol VII, «Mecanismes de protecció dels operadors econòmics en l'àmbit de la llibertat d'establiment i de la llibertat de circulació», estableix i regula els mecanismes per a la defensa dels interessos dels operadors econòmics, i proporciona una solució àgil d'obstacles i barreres a la unitat de mercat detectats pels operadors econòmics.

Per això, amb la finalitat de garantir els drets dels ciutadans i procurar l'agilitat necessària en l'aplicació d'aquesta Llei, s'han previst els procediments oportuns, pels quals pot optar l'interessat com a alternativa al tradicional sistema de recursos.

Aquests procediments han de permetre que, en les situacions en què l'interès general representat per la unitat de mercat es pugui veure vulnerat per l'actuació pública, l'interessat pugui utilitzar, si ho considera convenient, el sistema administratiu de recursos, però pugui també acudir a aquesta nova alternativa que es configura.

En aquesta via es pretén que, en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, es resolguin els conflictes amb la promptitud necessària per evitar que la protecció efectiva de la unitat de mercat i dels drets dels ciutadans i les empreses pugui ser menyscabada, i permetre al mateix temps l'accés a la via judicial per a totes les parts amb la mateixa amplitud que avui té.

Les disposicions addicionals regulen una sèrie d'aspectes complementaris necessaris per a l'aplicació i l'impuls del que disposa aquesta Llei.

Així, es preveu que quan, per raons d'ordre públic que, d'acord amb la interpretació de les institucions de la Unió Europea, inclou la lluita contra el frau i la garantia de l'estabilitat financera, que fonamentaria la necessitat d'intervenció en els sectors bancari, financer i d'assegurances, el mitjà d'intervenció correspon a l'Estat, l'eficàcia en el territori nacional queda garantida per la mateixa intervenció estatal. Així mateix, es recull una excepció al que disposa l'article 19.2 per a determinats productes regulats; es modifica la denominació de la Plataforma de Contractació de l'Estat, que passa a denominar-se Plataforma de Contractació del Sector Públic i recull a més l'obligatorietat de publicació de les convocatòries de licitacions públiques i els seus resultats; es fa un manament a les administracions públiques per promoure l'ús voluntari de normes de qualitat; es preveu l'acció popular i el dret de petició; s'encarrega a l'Agència Estatal d'Avaluació de les Polítiques Públiques i la Qualitat dels Serveis l'avaluació periòdica de la implementació i els efectes de la Llei, es preveu la presentació a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics d'un pla de treball i seguiment amb caràcter anual, es recull el pla de treball de les conferències sectorials i s'estableix el termini màxim de remissió de la informació per a la integració en els registres sectorials i de la posada en funcionament del sistema d'intercanvi electrònic d'informació.

La disposició derogatòria i les disposicions finals primera i segona efectuen les derogacions i les modificacions de les normes amb rang de llei que estan afectades per l'entrada en vigor d'aquesta norma. En particular es modifica la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, per regular els nous procediments per solucionar possibles vulneracions a la unitat de mercat. Per la seva banda, les altres disposicions finals inclouen una modificació de la Llei 12/2012, de 26 de desembre, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis, les previsions relacionades amb el títol competencial, l'adaptació de les disposicions amb rang legal i reglamentari, l'habilitació normativa i l'entrada en vigor de la Llei.

Finalment, l'annex recull determinades definicions als efectes d'aquesta Llei.

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149 1a, 6a, 13a i 18a de la Constitució espanyola, que estableix que l'Estat té competència exclusiva sobre les matèries següents: regulació de condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i el compliment dels deures constitucionals, així com sobre la legislació mercantil i processal, les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, les bases del règim jurídic de les administracions públiques i la legislació bàsica sobre contractes administratius.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei té per objecte establir les disposicions necessàries per fer efectiu el principi d'unitat de mercat en el territori nacional. En particular, té per objecte garantir la integritat de l'ordre econòmic i facilitar l'aprofitament d'economies d'escala i abast del mercat mitjançant el lliure accés, l'exercici i l'expansió de les activitats econòmiques en tot el territori nacional garantint-ne la supervisió adequada, de conformitat amb els principis que conté l'article 139 de la Constitució.

2. La unitat de mercat es fonamenta en la lliure circulació i establiment dels operadors econòmics, en la lliure circulació de béns i serveis per tot el territori espanyol, sense que cap autoritat la pugui obstaculitzar directament o indirectament, i en la igualtat de les condicions bàsiques d'exercici de l'activitat econòmica.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Aquesta Llei és aplicable a l'accés a activitats econòmiques en condicions de mercat i el seu exercici per part d'operadors legalment establerts en qualsevol lloc del territori nacional.

CAPÍTOL II

Principis de garantia de la llibertat d'establiment i la llibertat de circulació

Article 3. *Principi de no-discriminació.*

1. Tots els operadors econòmics tenen els mateixos drets en tot el territori nacional i respecte a totes les autoritats competents, sense cap discriminació per raó del lloc de residència o establiment.

2. Cap disposició de caràcter general, actuació administrativa o norma de qualitat que es refereixi a l'accés o a l'exercici d'activitats econòmiques pot contenir condicions ni requisits que tinguin com a efecte directe o indirecte la discriminació per raó d'establiment o residència de l'operador econòmic.

Article 4. *Principi de cooperació i confiança mútua.*

Amb la finalitat de garantir l'aplicació uniforme dels principis que recull aquest capítol i la supervisió adequada dels operadors econòmics, les autoritats competents han de cooperar en el marc dels instruments que estableix el capítol III d'aquesta Llei.

Les autoritats competents, en les seves relacions, han d'actuar d'acord amb el principi de confiança mútua, respectant l'exercici legítim per altres autoritats de les seves competències, reconeixent les seves actuacions i ponderant en l'exercici de competències pròpies la totalitat d'interessos públics implicats i el respecte a la lliure circulació i establiment dels operadors econòmics i a la lliure circulació de béns i serveis per tot el territori nacional.

Article 5. *Principi de necessitat i proporcionalitat de les actuacions de les autoritats competents.*

1. Les autoritats competents que en l'exercici de les competències respectives estableixin límits a l'accés a una activitat econòmica o el seu exercici de conformitat amb el que preveu l'article 17 d'aquesta Llei o exigeixin el compliment de requisits per a l'exercici d'una activitat, han de motivar la seva necessitat en la salvaguarda d'alguna raó imperiosa d'interès general d'entre les que comprèn l'article 3.11 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.

2. Qualsevol límit o requisit establert de conformitat amb l'apartat anterior ha de ser proporcionat a la raó imperiosa d'interès general invocada, i ha de ser tal que no hi hagi un altre mitjà menys restrictiu o distorsionador per a l'activitat econòmica.

Article 6. Principi d'eficàcia de les actuacions de les autoritats competents en tot el territori nacional.

Els actes, les disposicions i els mitjans d'intervenció de les autoritats competents relacionats amb el lliure accés i exercici de l'activitat econòmica tenen eficàcia en tot el territori nacional, d'acord amb el que estableix el capítol V d'aquesta Llei.

Article 7. Principi de simplificació de càrregues.

La intervenció de les diferents autoritats competents ha de garantir que no genera un excés de regulació o duplicitats i que la concurrència de diverses autoritats en un procediment no implica més càrregues administratives per a l'operador que les que es generarien amb la intervenció d'una única autoritat.

Article 8. Principi de transparència.

Totes les autoritats competents han d'actuar amb transparència per a la correcta aplicació d'aquesta Llei i la detecció primerenca d'obstacles a la unitat de mercat. Així mateix, cada autoritat competent s'ha d'assegurar que les disposicions i els actes que recull l'article 9.2 d'aquesta Llei són fàcilment accessibles, i compleixen el que disposa la Llei 19/2013 de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Article 9. Garantia de les llibertats dels operadors econòmics.

1. Totes les autoritats competents han de vetllar, en les actuacions administratives, les disposicions i els mitjans d'intervenció adoptats en el seu àmbit d'actuació, per l'observança dels principis de no-discriminació, cooperació i confiança mútua, necessitat i proporcionalitat de les seves actuacions, eficàcia en tot el territori nacional d'aquestes, simplificació de càrregues i transparència.

2. En particular, han de garantir que les disposicions i els actes següents compleixen els principis esmentats en l'apartat anterior:

a) Les disposicions de caràcter general que regulin una determinada activitat econòmica o hi incideixin.

b) Les autoritzacions, les llicències i les concessions administratives, així com els requisits per al seu atorgament, els exigibles per a l'exercici de les activitats econòmiques, per a la producció o la distribució de béns o per a la prestació de serveis i les matèries que versin sobre l'exercici de la potestat sancionadora o autoritzadora en matèria econòmica.

c) La documentació relativa als contractes públics, inclosos els plecs i les clàusules dels contractes públics.

d) Els actes dictats en aplicació de les disposicions, els requisits i les condicions esmentats en les lletres anteriors, així com els procediments associats a aquests.

e) Els estàndards de qualitat emanats de normes o consells reguladors, així com els actes que acreditin el compliment d'aquests estàndards de qualitat.

f) Qualsevol altres actes, resolucions i procediments administratius que afectin els operadors econòmics.

CAPÍTOL III

Garantia de la cooperació entre les administracions públiques

Article 10. *Consell per a la Unitat de Mercat.*

1. Es crea el Consell per a la Unitat de Mercat com a òrgan de cooperació administrativa per al seguiment de l'aplicació del contingut d'aquesta Llei.

2. El Consell per a la Unitat de Mercat està presidit pel ministre d'Hisenda i Administracions Públiques i compta amb la presència del secretari d'Estat d'Administracions Públiques, el secretari d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa, el subsecretari de Presidència, els consellers de les comunitats autònomes competents per raó de la matèria i representants de l'Administració local.

3. El Consell per a la Unitat de Mercat té una Secretaria, que depèn de la Secretaria d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa.

4. El Consell per a la Unitat de Mercat es reuneix almenys semestralment i té les funcions següents:

a) Seguiment de l'adaptació de la normativa del conjunt de les autoritats competents als principis d'aquesta Llei.

b) Impuls dels canvis normatius necessaris per a l'eliminació d'obstacles a la unitat de mercat en els marcs jurídics corresponents.

c) Seguiment dels mecanismes de cooperació establerts en aquesta Llei, en particular, del sistema d'intercanvi d'informació i la integració efectiva de registres sectorials.

d) Coordinació de l'activitat duta a terme per les conferències sectorials en matèria d'unitat de mercat.

e) Seguiment dels mecanismes de protecció dels operadors econòmics que preveu el capítol VII d'aquesta Llei, així com dels seus resultats.

f) Aprovació de l'informe a què es refereix la lletra f) de l'article 11 d'aquesta Llei.

g) Impuls de les tasques de cooperació en l'elaboració de projectes normatius establertes a l'article 14 d'aquesta Llei.

h) Impuls i revisió dels resultats de l'avaluació periòdica de la normativa a què es refereix l'article 15 d'aquesta Llei.

Article 11. *Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat.*

La Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat és l'òrgan tècnic de coordinació i cooperació contínua amb les autoritats competents per a l'aplicació d'aquesta Llei i té les funcions següents:

a) Supervisió contínua de l'aplicació d'aquesta Llei i de l'adaptació de la normativa del conjunt de les autoritats competents.

b) Anàlisi i avaluació de la situació de la unitat de mercat en el territori nacional.

c) Elaboració d'un catàleg de bones i males pràctiques que tenen efectes sobre la unitat de mercat, que ha d'aprovar el Consell per a la Unitat de Mercat.

d) Elaboració i difusió d'indicadors de qualitat normativa respecte a la unitat de mercat i el seu impacte econòmic.

e) Gestió dels mecanismes de protecció dels operadors econòmics en l'àmbit de la unitat de mercat en el marc del que preveu el capítol VII d'aquesta Llei.

f) Elaboració d'un informe de caràcter semestral sobre les lletres anteriors amb conclusions i, si s'escau, recomanacions per a la revisió o la reforma de marcs jurídics.

g) Articulació d'accions de cooperació i activitats conjuntes entre autoritats competents.

Article 12. *Cooperació en el marc de les conferències sectorials.*

1. A través de les conferències sectorials, les diferents autoritats competents han d'analitzar i proposar les modificacions normatives necessàries per complir els principis que recull aquesta Llei i establir marcs reguladors adaptats als seus principis i disposicions. El treball d'aquestes conferències sectorials pot comptar amb la contribució dels operadors econòmics que, a través d'una consulta a les seves entitats representatives, han de participar, si s'escau, en la detecció de les distorsions que es produeixen en la unitat de mercat i dels àmbits que requereixen una anàlisi de la normativa vigent, en línia amb el que estableix aquesta Llei.

2. En particular, les conferències sectorials han d'analitzar les condicions i els requisits requerits per a l'accés i l'exercici de l'activitat econòmica, així com els relatius a la distribució i la comercialització de productes, i han d'impulsar els canvis normatius i les reformes que poden consistir, entre d'altres, en:

a) Propostes de modificació, derogació o refosa de la normativa existent, amb la finalitat d'eliminar els obstacles identificats o fer compatibles amb aquesta Llei les normes que incideixin en la llibertat d'establiment i de lliure circulació de béns i serveis.

b) Adopció d'acords que estableixin estàndards de regulació sectorial, en matèries que són competència autonòmica i local d'acord amb els principis que conté aquesta Llei.

c) Adopció d'altres mesures, com ara plans d'actuació que versin sobre les matèries analitzades amb la finalitat d'eliminar els obstacles identificats d'acord amb els principis d'aquesta Llei.

3. Sense perjudici de la resta de funcions que té establertes en aquesta Llei, el Consell d'Unitat de Mercat, a través de la seva Secretaria, ha de col·laborar amb les secretaries de les conferències sectorials en aplicació del que estableix aquest article.

Article 13. *Informació a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.*

Els ministeris d'Hisenda i Administracions Públiques i d'Economia i Competitivitat han d'informar la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics sobre el desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei i sobre els treballs efectuats en el si del Consell per a la Unitat de Mercat i de les conferències sectorials.

Article 14. *Cooperació en l'elaboració de projectes normatius.*

1. Les autoritats competents han d'intercanviar informació relativa als projectes normatius que puguin tenir incidència en la unitat de mercat, i valorar especialment la coherència dels projectes normatius esmentats amb aquesta Llei.

2. En els procediments d'elaboració de normes que afectin de manera rellevant la unitat de mercat, l'autoritat competent proponent de la norma ha de posar a disposició de la resta d'autoritats a través del sistema d'intercanvi electrònic d'informació que preveu l'article 23 d'aquesta Llei, amb l'antelació suficient, el text del projecte de norma, acompanyat dels informes o els documents que en permetin la valoració adequada, incloent-hi si s'escau la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu.

3. Les lleis o les disposicions de caràcter general que regulin les funcions o l'actuació de diverses autoritats competents en relació amb les previsions que conté aquesta Llei han de garantir el principi de simplificació de càrregues.

4. Si el projecte de norma estableix o modifica mitjans d'intervenció, s'ha d'analitzar l'existència d'altres mesures que afectin la mateixa activitat ja establertes per altres autoritats competents. Així mateix, s'ha d'assegurar que els mitjans d'intervenció no recauen sobre els mateixos aspectes en cas de concurrència de diverses administracions i s'ha de preveure un sistema pel qual el procediment no generi costos addicionals per a l'operador en comparació amb la intervenció d'una única administració.

5. Si el projecte de norma estableix o modifica requisits d'accés o exercici a una activitat econòmica s'ha d'analitzar la consistència d'aquests amb la resta de la normativa de les altres autoritats competents.

6. En els procediments d'audiència pública de les lleis i les disposicions normatives de caràcter general, els operadors econòmics o les seves associacions representatives es poden pronunciar sobre l'impacte de la normativa en la unitat de mercat.

Article 15. *Avaluació periòdica de la normativa.*

1. Totes les autoritats competents han d'avaluar periòdicament la seva normativa amb l'objecte de valorar-ne l'impacte en la unitat de mercat.

2. Sense perjudici de l'avaluació que estableix l'apartat anterior, les conferències sectorials han d'impulsar l'avaluació periòdica en les matèries de la seva competència, així com els canvis normatius que puguin ser procedents, en el marc del que estableix l'article 12 d'aquesta Llei.

A aquest efecte, les conferències sectorials han de concretar, amb periodicitat anual, el programa d'avaluació que es considera prioritari per al període.

3. Així mateix, el Consell per a la Unitat de Mercat pot impulsar l'avaluació del marc jurídic vigent en un sector econòmic determinat, quan s'hagin detectat obstacles a la unitat de mercat, de conformitat amb el que estableix l'article 10 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL IV

Garanties al lliure establiment i circulació

Article 16. *Lliure iniciativa econòmica.*

L'accés a les activitats econòmiques i el seu exercici és lliure en tot el territori nacional i només es pot limitar de conformitat amb el que estableix aquesta Llei i el que disposa la normativa de la Unió Europea o els tractats i els convenis internacionals.

Article 17. *Instrumentació del principi de necessitat i proporcionalitat.*

1. Es pot establir l'exigència d'una autorització sempre que concorrin els principis de necessitat i proporcionalitat, que s'han de motivar suficientment en la Llei que estableixi el règim esmentat. Quan el règim d'autorització s'exigeixi per una norma comunitària o un tractat internacional les autoritzacions poden estar previstes en una norma de rang inferior a la llei. Es considera que concorren els principis de necessitat i proporcionalitat per a l'exigència d'una autorització:

a) Respecte als operadors econòmics, quan estigui justificat per raons d'ordre públic, seguretat pública, salut pública o protecció del medi ambient en el lloc concret on es fa l'activitat, i aquestes raons no es puguin salvaguardar mitjançant la presentació d'una declaració responsable o d'una comunicació.

b) Respecte a les instal·lacions o les infraestructures físiques necessàries per a l'exercici d'activitats econòmiques, quan siguin susceptibles de generar danys sobre el medi ambient i l'entorn urbà, la seguretat o la salut pública i el patrimoni historicoartístic, i aquestes raons no es puguin salvaguardar mitjançant la presentació d'una declaració responsable o d'una comunicació.

c) Quan per l'escassetat de recursos naturals, la utilització de domini públic, l'existència d'impediments tècnics inequívocs o en funció de l'existència de serveis públics sotmesos a tarifes regulades, el nombre d'operadors econòmics del mercat sigui limitat.

d) Quan així ho disposi la normativa de la Unió Europea o tractats i convenis internacionals, incloent-hi l'aplicació, si s'escau, del principi de precaució.

Les inscripcions en registres amb caràcter habilitador tenen a tots els efectes el caràcter d'autorització.

2. Es considera que concorren els principis de necessitat i proporcionalitat per exigir la presentació d'una declaració responsable per a l'accés a una activitat econòmica o el seu exercici, o per a les instal·lacions o les infraestructures físiques per a l'exercici d'activitats econòmiques, quan en la normativa s'exigeixi el compliment de requisits justificats per alguna raó imperiosa d'interès general i siguin proporcionats.

3. Les autoritats competents poden exigir la presentació d'una comunicació quan, per alguna raó imperiosa d'interès general, aquestes autoritats necessitin conèixer el nombre d'operadors econòmics, les instal·lacions o les infraestructures físiques en el mercat.

4. Les autoritats competents han de vetllar per minimitzar les càrregues administratives suportades pels operadors econòmics, de manera que una vegada aplicat el principi de necessitat i proporcionalitat d'acord amb els apartats anteriors, han d'elegir un únic mitjà d'intervenció, ja sigui la presentació d'una comunicació, d'una declaració responsable o la sol·licitud d'una autorització.

5. El que estableix aquest article s'entén sense perjudici del que preveu el capítol V d'aquesta Llei.

Article 18. *Actuacions que limiten la llibertat d'establiment i la llibertat de circulació.*

1. Cada autoritat competent s'ha d'assegurar que qualsevol mesura, límit o requisit que adopti o mantingui en vigor no tingui com a efecte la creació o el manteniment d'un obstacle o una barrera a la unitat de mercat.

2. Es consideren actuacions que limiten el lliure establiment i la lliure circulació per no complir els principis que recull el capítol II d'aquesta Llei els actes, les disposicions i els mitjans d'intervenció de les autoritats competents que continguin o apliquin:

a) Requisits discriminatoris per a l'accés a una activitat econòmica o el seu exercici, per a l'obtenció d'avantatges econòmics o per a l'adjudicació de contractes públics, basats directament o indirectament en el lloc de residència o establiment de l'operador. Entre aquests requisits s'inclouen, en particular:

1r que l'establiment o el domicili social estigui en el territori de l'autoritat competent, o que disposi d'un establiment físic dins del seu territori.

2n que l'operador hagi residit o operat durant un determinat període de temps en el territori esmentat.

3r que l'operador hagi estat inscrit en registres del territori esmentat.

4t que el seu personal, els que en tinguin la propietat o els membres dels òrgans d'administració, control o govern resideixin en el territori esmentat o compleixin condicions que directament o indirectament discriminin les persones procedents d'altres llocs del territori.

5è que l'operador hagi de fer un curs de formació dins del territori de l'autoritat competent.

b) Requisits d'obtenció d'una autorització, homologació, acreditació, certificació, qualificació o reconeixement, de presentació d'una declaració responsable o comunicació o d'inscripció en algun registre per a l'exercici de l'activitat en el territori d'una autoritat competent diferent de l'autoritat d'origen.

c) Requisits de qualificació professional addicionals als requerits en el lloc d'origen o on l'operador hagi accedit a l'activitat professional o professió, com ara:

1r necessitats d'homologació, convalidació, acreditació, certificació, qualificació o reconeixement de títols o certificats que acreditin determinades qualificacions professionals emesos per autoritats o entitats d'altres comunitats autònomes.

2n qualsevol altre requisit que obstaculitzi el lliure exercici dels serveis professionals en tot el territori nacional.

d) Requisits d'assegurances de responsabilitat civil o garanties equivalents o comparables en allò essencial quant a la seva finalitat i a la cobertura que ofereixi en termes de risc assegurat, suma assegurada o límit de la garantia, addicionals als establerts en la normativa del lloc d'origen, o que l'obligació que la constitució o el dipòsit de garanties financeres o la subscripció d'una assegurança s'hagin de portar a terme amb un prestador o un organisme del territori de l'autoritat competent.

e) Especificacions tècniques per a la circulació legal d'un producte o per a la seva utilització per a la prestació d'un servei diferents de les establertes en el lloc de fabricació.

f) Per a l'obtenció d'avantatges econòmics, exigència de requisits d'obtenció d'una autorització, homologació, acreditació, certificació, qualificació o reconeixement, de presentació d'una declaració responsable o comunicació o d'inscripció en algun registre per acreditar l'equivalència de les condicions que compleix l'operador establert en un altre lloc del territori amb els requisits exigits per a la concessió dels avantatges econòmics esmentats.

g) Requisits de naturalesa econòmica o intervenció directa o indirecta de competidors en la concessió d'autoritzacions, en els termes que estableixen les lletres e) i f) de l'article 10 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.

h) Requisits que continguin l'obligació d'haver fet inversions en el territori de l'autoritat competent.

i) Qualsevol altre requisit que no tingui relació directa amb l'objecte de l'activitat econòmica o amb el seu exercici.

CAPÍTOL V

Principi d'eficàcia en tot el territori nacional

Article 19. *Lliure iniciativa econòmica en tot el territori nacional.*

1. Des del moment en què un operador econòmic estigui legalment establert en un lloc del territori espanyol pot exercir la seva activitat econòmica en tot el territori, mitjançant establiment físic o sense aquest, sempre que compleixi els requisits d'accés a l'activitat del lloc d'origen, fins i tot quan l'activitat econòmica no estigui sotmesa a requisits en el lloc esmentat.

2. Qualsevol producte legalment produït a l'empara de la normativa d'un lloc del territori espanyol pot circular i oferir-se lliurement a la resta del territori des del moment de la seva posada al mercat.

3. Quan de conformitat amb la normativa del lloc de destinació s'exigeixin requisits, qualificacions, controls previs o garanties als operadors econòmics o als béns, diferents dels exigits o obtinguts a l'empara de la normativa del lloc d'origen, l'autoritat de destinació ha d'assumir la plena validesa d'aquests últims, encara que difereixin en el seu abast o quantia. Així mateix, el lliure exercici opera fins i tot quan en la normativa del lloc d'origen no s'exigeixi cap requisit, control, qualificació o garantia.

Article 20. *Eficàcia en tot el territori nacional de les actuacions administratives.*

1. Tenen plena eficàcia en tot el territori nacional, sense necessitat que l'operador econòmic faci cap tràmit addicional o compleixi nous requisits, tots els mitjans d'intervenció de les autoritats competents que permetin l'accés a una activitat econòmica o el seu exercici, o acreditin el compliment de certes qualitats, qualificacions o circumstàncies. En particular, tenen plena eficàcia en tot el territori nacional sense que es pugui exigir a l'operador econòmic el compliment de nous requisits o altres tràmits addicionals:

a) Les autoritzacions, les llicències, les habilitacions i les qualificacions professionals obtingudes d'una autoritat competent per a l'accés o l'exercici d'una activitat, per a la producció o la posada al mercat d'un bé, producte o servei.

b) Les declaracions responsables i les comunicacions presentades davant d'una autoritat competent per a l'accés o l'exercici d'una activitat econòmica.

c) Les inscripcions en registres que siguin necessàries per a l'accés o l'exercici d'una activitat econòmica.

d) Qualsevol altres requisits normativament establerts que permetin accedir a una activitat econòmica o exercir-la.

2. Els organismes d'avaluació, acreditació, certificació i altres similars legalment establerts en qualsevol lloc del territori nacional tenen plena capacitat per dur a terme les seves funcions en tot el territori nacional.

Els reconeixements o les acreditacions, les qualificacions o les certificacions d'una autoritat competent o d'un organisme dependent, reconegut o habilitat per aquesta, són plenament vàlids a tots els efectes en tot el territori nacional, sense que es pugui exigir la realització de cap tràmit addicional o el compliment de nous requisits.

3. El que disposa l'apartat anterior s'ha d'aplicar, en particular, als supòsits següents:

a) Certificacions de qualitat als efectes de l'acreditació del compliment de les normes de garantia de qualitat en els procediments de contractació de les autoritats competents, per al subministrament de béns i serveis en determinades circumstàncies o a determinats subjectes i per a l'obtenció d'avantatges econòmics, ja siguin subvencions o beneficis fiscals.

b) Certificacions o reconeixements oficials, als efectes dels drets o els avantatges econòmics que obtenen les persones físiques o jurídiques que contracten amb un operador oficialment reconegut.

c) Certificacions, reconeixements i acreditacions, als efectes de comprovar la concurrència d'un nivell determinat de qualitat o de professionalitat exigít per a l'accés o l'exercici d'una activitat econòmica determinada.

4. El principi d'eficàcia en tot el territori nacional no s'ha d'aplicar en cas d'autoritzacions, declaracions responsables i comunicacions vinculades a una instal·lació o infraestructura física concreta. No obstant això, quan l'operador estigui legalment establert en un altre lloc del territori, les autoritzacions o les declaracions responsables no poden preveure requisits que no estiguin relacionats específicament amb la instal·lació o la infraestructura.

El principi d'eficàcia en tot el territori nacional tampoc no s'ha d'aplicar als actes administratius relacionats amb l'ocupació d'un determinat domini públic o quan el nombre d'operadors econòmics en un lloc del territori sigui limitat en funció de l'existència de serveis públics sotmesos a tarifes regulades.

CAPÍTOL VI

Supervisió dels operadors econòmics

Article 21. *Autoritat competent en la supervisió dels operadors.*

1. Les autoritats competents han de supervisar l'exercici de les activitats econòmiques i garantir la llibertat d'establiment i la lliure circulació i el compliment dels principis que recull aquesta Llei.

2. Quan la competència de supervisió i control no sigui estatal:

a) Les autoritats d'origen són les competents per a la supervisió i el control dels operadors respecte al compliment dels requisits d'accés a l'activitat econòmica.

b) Les autoritats de destinació són les competents per a la supervisió i el control de l'exercici de l'activitat econòmica.

c) Les autoritats del lloc de fabricació són les competents per al control del compliment de la normativa relacionada amb la producció i els requisits del producte per al seu ús i consum.

3. En cas que, com a conseqüència del control efectuat per l'autoritat de destinació, es detecti l'incompliment de requisits d'accés a l'activitat d'operadors o de normes de producció o requisits del producte, s'ha de comunicar a l'autoritat d'origen perquè aquesta adopti les mesures oportunes, incloses les sancionadores que corresponguin.

Article 22. *Integració de la informació que consta en els registres sectorials.*

1. La finestreta única a què es refereix l'article 18 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, ha d'integrar en una base de dades comuna la informació que consti en els diferents registres referent als operadors econòmics, els establiments i les instal·lacions, que sigui necessària per a l'exercici de les competències atribuïdes en matèria de supervisió i control a les autoritats competents, en particular sobre les activitats sotmeses a un règim d'autorització, declaració responsable o comunicació, tot això sense perjudici del que estableixen les normes de protecció de dades de caràcter personal.

2. Als efectes de l'apartat anterior, els ens, les entitats i els organismes públics de l'Administració General de l'Estat i de l'Administració autonòmica i local han de remetre les dades que consten en els registres esmentats al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, responsable de la gestió de la finestreta única a què es refereix el mateix apartat.

3. La remissió s'ha de fer per mitjans electrònics. Per a això, les autoritats competents han d'adoptar les mesures necessàries i incorporar en el seu àmbit de competència respecte les tecnologies necessàries per garantir la interoperabilitat dels diferents sistemes, d'acord amb l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat.

4. A partir del moment de la integració de la informació corresponent en la finestreta única, les autoritats competents, amb la periodicitat que es determini reglamentàriament, han de remetre electrònicament al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques la informació referent a les noves autoritzacions atorgades o a les declaracions responsables i les comunicacions presentades pels operadors.

5. La integració en la base de dades de la finestreta única de les dades d'un determinat operador, establiment o instal·lació no constitueix, en cap cas, un requisit necessari per poder iniciar o exercir l'activitat. Aquesta integració de dades s'ha d'efectuar de conformitat amb el principi d'eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos públics que estableix l'article 7 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i amb ple respecte a les especialitats que, en matèria de confidencialitat, pugui establir la normativa sectorial, així com a la normativa sobre protecció de dades.

6. El desenvolupament i funcionament de la base de dades de la finestreta única s'entén sense perjudici de les competències de les autoritats competents per establir registres d'operadors, establiments i instal·lacions en els seus respectius territoris.

Article 23. *Sistema d'intercanvi electrònic d'informació.*

1. Per intercanviar informació d'acord amb el que preveu aquest capítol, les autoritats competents han de disposar d'un sistema d'intercanvi electrònic de dades, incloses les dades de caràcter personal i sense perjudici del que estableixen les normes de protecció d'aquest tipus de dades.

Amb aquesta finalitat, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, a través de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques, ha d'establir un sistema d'intercanvi electrònic de dades que podran utilitzar les autoritats competents en la matèria. Aquest sistema d'intercanvi s'ha de canalitzar a través de plataformes d'infraestructures i serveis comuns mantingudes per la Secretaria d'Estat esmentada.

2. En cas que no s'acordi un format comú de comunicació entre autoritats competents, el Ministeri d'Hisenda i d'Administracions Públiques l'ha de determinar de conformitat amb el principi d'eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos públics que estableix l'article 7 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Article 24. *Intercanvi d'informació en l'exercici de funcions de supervisió.*

1. L'autoritat d'origen, en l'exercici de les seves funcions de supervisió respecte del compliment dels requisits d'accés a l'activitat econòmica, pot sol·licitar de l'autoritat de destinació la realització de comprovacions, inspeccions i investigacions respecte dels operadors o els béns que estiguin o hagin estat en el seu territori.

L'autoritat de destinació ha de procedir a les comprovacions, les inspeccions i les investigacions que altres autoritats competents li hagin sol·licitat en el termini que les autoritats acordin i, a falta d'acord exprés, en el termini màxim de quinze dies, i ha de contestar motivadament i informar aquestes autoritats sobre els resultats.

2. L'autoritat de destinació, en l'exercici de les seves funcions de supervisió respecte del compliment dels requisits d'exercici de l'activitat, pot:

a) Requerir a l'autoritat d'origen tota la informació que sigui necessària per confirmar que l'operador està legalment establert.

b) Sol·licitar a l'autoritat d'origen la realització de comprovacions, inspeccions i investigacions respecte dels operadors que operin o hagin operat en el seu territori.

L'autoritat d'origen ha de dur a terme totes les actuacions necessàries en resposta a les sol·licituds de l'autoritat de destinació en el termini que les autoritats acordin i, a falta d'acord exprés, en el termini màxim de quinze dies, ha de contestar motivadament i ha d'informar aquestes autoritats sobre els resultats.

Article 25. *Intercanvi d'informació per raons imperioses d'interès general.*

1. Als efectes d'evitar perjudicis greus per a la salut o la seguretat de les persones o per al medi ambient, en el seu territori o en el d'altres autoritats competents, les autoritats competents han de cooperar entre si mitjançant l'intercanvi d'informació i, si s'escau, sol·licituds d'actuació, en els terminis més breus possibles amb l'objecte d'adoptar les mesures que siguin necessàries.

2. Les autoritats competents, inclosos els col·legis professionals, han de comunicar a l'autoritat competent que així ho hagi sol·licitat motivadament i en el marc de la legislació vigent, les mesures disciplinàries i les sancions administratives fermes que hagin adoptat respecte als operadors econòmics i que tinguin relació amb els béns produïts i els serveis prestats o la seva activitat econòmica. L'autoritat competent ha de comunicar a l'operador econòmic que aquesta informació ha estat subministrada a una altra autoritat competent.

CAPÍTOL VII

Mecanismes de protecció dels operadors econòmics en l'àmbit de la llibertat d'establiment i de la llibertat de circulació

Article 26. *Procediment en defensa dels drets i els interessos dels operadors econòmics per les autoritats competents.*

1. L'operador econòmic que entengui que s'han vulnerat els seus drets o interessos legítims per alguna disposició de caràcter general, acte, actuació, inactivitat o via de fet que pugui ser incompatible amb la llibertat d'establiment o de circulació, en els termes que preveu aquesta Llei, pot adreçar la seva reclamació a la Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat en el termini d'un mes, a través de la finestreta que s'estableixi a l'efecte. En el cas d'actuacions constitutives de via de fet, el termini és de vint dies comptats des d'aquell en què es van iniciar.

En concret, es pot adreçar la reclamació regulada per aquest article davant de qualsevol actuació que, tant si esgota la via administrativa com si no, sigui susceptible de recurs administratiu ordinari. També es pot adreçar davant de les disposicions de caràcter general i les altres actuacions que, de conformitat amb el que disposa el capítol I del

títol III de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, pot ser objecte de recurs contenciós administratiu.

2. Les organitzacions representatives dels operadors econòmics, incloses les cambres oficials de comerç i les associacions professionals, poden acudir al procediment que preveu l'apartat anterior en defensa dels interessos col·lectius que representen.

3. El procediment que preveu aquest article té caràcter alternatiu. Si no s'hi acull, l'operador econòmic pot interposar els recursos administratius o jurisdiccionals que siguin procedents contra la disposició, l'acte o l'actuació de què es tracti.

4. Per a la resolució d'aquesta reclamació, les autoritats competents han d'actuar i cooperar a través de la xarxa de punts de contacte per a la unitat de mercat i solució de diferències; són punts de contacte:

- a) La Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat.
- b) La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.
- c) Cada departament ministerial.
- d) L'autoritat que designi cada comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia.

5. La Secretaria ha de revisar la reclamació per comprovar que es tracta d'una actuació que pugui ser incompatible amb la llibertat d'establiment o circulació, i la pot inadmetre quan no concorrin aquests requisits. Una vegada admesa, l'ha de remetre al punt de contacte corresponent a l'autoritat competent afectada. A aquests efectes es considera autoritat competent:

a) Quan es tracti de disposicions de caràcter general i actuacions que posin fi a la via administrativa, l'autoritat que l'hagi adoptat.

b) Quan es tracti d'actuacions que no posin fi a la via administrativa, la que, si no s'aplica el procediment que preveu aquest article, hagi conegut del recurs contra l'actuació objecte de reclamació. En aquests casos, l'autoritat esmentada ha de sol·licitar de l'òrgan administratiu autor de l'acte la remissió de l'expedient administratiu, així com d'un informe sobre la reclamació en un termini de cinc dies.

Així mateix, la reclamació s'ha de distribuir entre tots els punts de contacte, que poden remetre a l'autoritat competent afectada, i informar-ne la Secretaria del Consell, les aportacions que considerin oportunes en el termini de cinc dies. La Secretaria ha d'elaborar un informe de valoració sobre la reclamació rebuda en un termini de deu dies, que ha de ser tingut en compte per l'autoritat competent a l'hora de decidir. Els informes emesos s'han d'incorporar a l'expedient administratiu.

6. Transcorreguts quinze dies des de la presentació de la reclamació, el punt de contacte corresponent a l'autoritat competent afectada ha d'informar de la resolució adoptada per aquesta la Secretaria del Consell i la xarxa de punts de contacte, i indicar les mesures que s'hagin adoptat per donar solució a la reclamació.

Si no s'adopta una resolució en el termini esmentat, s'entén desestimada per silenci administratiu negatiu i que, per tant, l'autoritat competent manté el seu criteri respecte a l'actuació objecte de la reclamació.

7. La Secretaria del Consell ha de notificar a l'operador la resolució adoptada, així com els altres informes emesos, dins del dia hàbil següent a la recepció de la resolució. Quan es tracti d'actuacions administratives que no exhaurixin la via administrativa, la resolució de l'autoritat competent degudament notificada posa fi a aquesta via.

8. Si l'operador econòmic o les organitzacions representatives dels operadors econòmics, incloses les cambres oficials de comerç i les associacions professionals, en vista de la decisió de l'autoritat competent, no consideren satisfets els seus drets o interessos legítims, poden adreçar la seva sol·licitud a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, de conformitat amb el que estableix l'article següent en un termini de cinc dies.

9. Quan hi hagi motius d'impugnació diferents de la vulneració de la llibertat d'establiment o de circulació, els operadors que hagin presentat la reclamació regulada en aquest article els han de fer valer, de manera separada, a través dels recursos administratius

o jurisdiccionals que siguin procedents davant de la disposició o actuació de què es tracti. No obstant això, el termini per a la seva interposició s'ha d'iniciar quan es produeixi la inadmissió o la desestimació eventual de la reclamació per l'autoritat competent.

Article 27. Legitimació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

1. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència està legitimada per a la interposició de recurs contenciós administratiu davant de qualsevol disposició de caràcter general, acte, actuació, inactivitat o via de fet que es consideri contrària, en els termes que preveu aquesta Llei, a la llibertat d'establiment o de circulació procedent de qualsevol autoritat competent, d'acord amb el procediment que preveu el capítol IV del títol V de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència pot actuar d'ofici o a petició dels operadors econòmics, que s'hi poden adreçar abans d'iniciar un procediment contenciós administratiu.

3. Presentada una petició, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, tenint en compte l'informe que si s'escau hagi emès la Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat sobre la reclamació, ha de valorar en el termini de cinc dies si és procedent la interposició d'un recurs contenciós administratiu, i ha d'informar l'operador de la seva decisió.

4. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha d'informar el Ministeri d'Economia i Competitivitat i la Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat dels recursos interposats i de les peticions i les denúncies rebudes.

5. El termini per interposar un recurs contenciós administratiu ordinari per part dels operadors que hagin presentat la sol·licitud a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de quedar suspès fins que aquesta li comuniqui la seva decisió.

6. En el cas de l'acció popular i el dret de petició que preveu la disposició addicional cinquena d'aquesta Llei, la legitimació per a la interposició del recurs contenciós administratiu correspon en exclusiva a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència sense perjudici del dret de personació que regula l'article 127 ter de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 28. Mecanismes addicionals d'eliminació d'obstacles o barreres detectats pels operadors econòmics, els consumidors i els usuaris.

1. Fora dels supòsits que preveu l'article 26 d'aquesta Llei, els operadors econòmics, els consumidors i els usuaris, així com les organitzacions que els representen, poden informar la Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat, en qualsevol moment i a través de la finestreta a la qual es refereix l'esmentat article 26, sobre qualssevol obstacles o barreres relacionats amb l'aplicació d'aquesta Llei.

2. La Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat ha de sol·licitar informes dels punts de contacte d'acord amb el que estableixen els apartats 3 i 4 de l'article 26, en els quals es poden incloure propostes d'actuació. Així mateix, ha d'elaborar l'informe de valoració corresponent.

3. En el termini màxim de 15 dies, la Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat ha d'informar l'operador econòmic, el consumidor o usuari o l'organització que els representa sobre la solució adoptada.

4. La Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat ha d'informar puntualment les conferències sectorials i el Consell per a la Unitat de Mercat sobre els obstacles i les barreres detectats pels operadors, els consumidors o usuaris o les organitzacions que els representen, així com sobre les solucions adoptades i els resultats obtinguts, als efectes d'impulsar els sistemes de cooperació que preveuen els articles 10.4 i 12.2 d'aquesta Llei.

5. A més, els operadors econòmics que hagin recorregut davant la jurisdicció contenciosa administrativa sense haver fet ús del procediment que preveu l'article 26 d'aquesta Llei poden sol·licitar un informe a la Secretaria del Consell per a la Unitat de Mercat.

Disposició addicional primera. *Actuacions estatals.*

Quan per raons d'ordre públic, incloses la lluita contra el frau, la contractació pública i la garantia de l'estabilitat financera, el mitjà d'intervenció, inclosos la regulació, la supervisió i el control, per a l'accés o l'exercici d'una activitat econòmica, correspongui a l'Estat, l'eficàcia en el territori nacional queda garantida per la intervenció estatal, de manera que les disposicions que conté el capítol V d'aquesta Llei no afecten les competències estatals establertes en la legislació específica.

Disposició addicional segona. *Productes regulats.*

Sense perjudici del que disposa l'article 19.2 d'aquesta Llei, la posada en el mercat dels productes estancs, explosius, gasoil professional i mercaderies perilloses ha de respectar les condicions de venda establertes en la normativa estatal aplicable.

Disposició addicional tercera. *Plataforma de Contractació del Sector Públic.*

La Plataforma de Contractació de l'Estat regulada a l'article 334 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, passa a denominar-se Plataforma de Contractació del Sector Públic.

En la Plataforma s'ha de publicar, en tot cas, directament pels òrgans de contractació o bé per interconnexió amb dispositius electrònics d'agregació de la informació de les diferents administracions i entitats públiques, la convocatòria de licitacions i els seus resultats de totes les entitats que comprèn l'apartat 1 de l'article 3 del text refós de la Llei de contractes del sector públic.

Disposició addicional quarta. *Ús voluntari de normes de qualitat.*

Preferentment, i en particular quan la raó imperiosa d'interès general, d'acord amb l'apartat 11 de l'article 3 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, sigui la protecció dels drets, la seguretat i la salut dels consumidors, les autoritats competents han de promoure l'ús voluntari de normes de qualitat per part dels operadors que millorin els nivells de qualitat i seguretat dels productes i els serveis.

Disposició addicional cinquena. *Acció popular i dret de petició.*

És pública l'acció per exigir davant dels òrgans administratius i, a través de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, davant dels tribunals el compliment del que estableixen aquesta Llei i les disposicions que es dictin per al seu desplegament i execució, per a la defensa de la unitat de mercat.

En particular, es reconeix la legitimació de les corporacions, les associacions i els grups d'afectats per exercir el dret de petició a què es refereix l'article 27 d'aquesta Llei i per personar-se en el procediment per a la garantia de la unitat de mercat que regula el capítol IV del títol V de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Disposició addicional sisena. *Avaluació anual de l'Agència Estatal d'Avaluació de les Polítiques Públiques i la Qualitat dels Serveis.*

L'Agència Estatal d'Avaluació de les Polítiques Públiques i la Qualitat dels Serveis ha d'elaborar una avaluació anual sobre la implementació i els principals efectes en àmbits d'actuació pública concrets de les mesures que preveu aquesta Llei. Aquesta avaluació s'ha de remetre a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics i a les comissions d'economia i competitivitat del Congrés dels Diputats i del Senat, després de la qual cosa s'ha de fer pública.

Disposició addicional setena. *Pla anual de treball i seguiment.*

Als efectes del que preveu l'article 15 d'aquesta Llei, s'ha de presentar a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics un pla de treball i seguiment, que defineixi amb caràcter anual objectius, prioritats i terminis d'execució, per al continu seguiment i avaluació de la normativa sobre les activitats econòmiques tenint en compte els principis i els mecanismes que estableix aquesta Llei.

Disposició addicional vuitena. *Pla de treball de les conferències sectorials.*

Amb la finalitat de garantir la cooperació en el marc de les conferències sectorials, aquestes han de ser convocades en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei perquè analitzin la normativa estatal i autonòmica i, si s'escau, local, reguladora dels sectors econòmics corresponents i elaborin una proposta de canvis normatius per complir els principis que recull aquesta Llei.

Disposició addicional novena. *Terminis màxims de remissió d'informació i del sistema d'intercanvi d'informació.*

L'obligació de remissió de les dades que consten en els registres establerta a l'article 22 s'ha de dur a terme en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

El sistema d'intercanvi electrònic d'informació al qual fa referència l'article 23 d'aquesta Llei l'ha de posar a disposició de les autoritats competents el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició addicional desena. *Determinació de l'autoritat d'origen.*

Quan en aplicació de la definició que preveu la lletra d) de l'annex d'aquesta Llei hi hagi conflicte per determinar quina és l'autoritat d'origen o l'operador s'hagi establert en més d'un lloc, ha d'elegir com a autoritat d'origen la de qualsevol dels llocs en què s'hagi establert i ha de comunicar la seva elecció a les autoritats afectades. La comunicació produeix efectes a partir de la seva presentació, i no afecta els procediments administratius iniciats amb anterioritat.

Mentre els operadors econòmics no hagin efectuat la comunicació de la seva elecció de conformitat amb el que preveu el primer paràgraf d'aquesta disposició, des de l'entrada en vigor dels articles 20 i 21.2 d'aquesta Llei es considera que és autoritat d'origen la del lloc on l'operador econòmic exerceix la direcció efectiva de la seva activitat econòmica, centralitza la gestió administrativa i la direcció dels seus negocis.

Quan l'operador econòmic no hagi accedit a aquesta activitat econòmica en el lloc on exerceix la direcció efectiva de la seva activitat econòmica, centralitza la gestió administrativa i la direcció dels seus negocis, es considera que és autoritat d'origen la del lloc en què es va establir en primer lloc per portar a terme aquesta activitat econòmica.

Disposició derogatòria.

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que aquesta disposa.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

La Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'article 11.1 i s'hi afegeix una lletra h) amb el contingut següent:

«h. Dels recursos interposats per la Comissió Nacional dels Mercats i de la Competència en defensa de la unitat de mercat.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 110 queda redactat de la manera següent:

«1. En matèria tributària, de personal al servei de l'Administració pública i d'unitat de mercat, els efectes d'una sentència ferma que hagi reconegut una situació jurídica individualitzada a favor d'una o diverses persones es poden estendre a d'altres, en execució de la sentència, quan concorrin les circumstàncies següents:

- a) Que els interessats estiguin en la mateixa situació jurídica que els afavorits per la sentència.
- b) Que el jutge o el tribunal sentenciador sigui també competent, per raó del territori, per conèixer de les seves pretensions de reconeixement de la situació individualitzada esmentada.
- c) Que sol·licitin l'extensió dels efectes de la sentència en el termini d'un any des de l'última notificació d'aquesta als qui van ser part en el procés. Si s'ha interposat recurs en interès de llei o de revisió, aquest termini s'ha de comptar des de l'última notificació de la resolució que hi posi fi.»

Tres. S'afegeix un nou capítol IV al títol V amb la redacció següent:

«CAPÍTOL IV

Procediment per a la garantia de la unitat de mercat

Article 127 bis.

1. Quan la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència consideri que una disposició, acte, actuació, inactivitat o via de fet procedent de qualsevol administració pública sigui contrària a la llibertat d'establiment o de circulació en els termes que preveu la Llei 19/2013, de garantia de la unitat de mercat, pot presentar el recurs contenciós administratiu que regula aquest capítol.

2. El termini per interposar el recurs contenciós administratiu per a la garantia de la unitat de mercat és de dos mesos de conformitat amb el que preveuen els apartats 1 a 3 de l'article 46. Quan el recurs s'interposi a sol·licitud d'un operador econòmic el termini de dos mesos es compta des de la presentació de la sol·licitud davant de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

Article 127 ter.

1. El mateix dia de la interposició del recurs per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en garantia de la unitat de mercat o l'endemà, el secretari judicial ha de requerir amb caràcter urgent l'òrgan administratiu corresponent, i acompanyar una còpia de l'escrit d'interposició, perquè en el termini màxim de cinc dies a comptar de la recepció del requeriment remeti l'expedient acompanyat dels informes i les dades que se sol·licitin en el recurs, amb advertència del que estableix l'article 48.

2. La falta d'enviament de l'expedient administratiu dins del termini que preveu l'apartat anterior no suspèn el curs de les actuacions.

3. El secretari judicial ha de posar de manifest al recurrent l'expedient i altres actuacions perquè en el termini improrrogable de deu dies pugui formalitzar la demanda i acompanyar els documents oportuns. Si l'expedient administratiu es rep una vegada formalitzada la demanda, s'ha de concedir un tràmit addicional d'al·legacions a les parts.

4. Formalitzada la demanda, el secretari judicial l'ha de traslladar a les parts demandades perquè, en vista de l'expedient, presentin contestació en el termini comú i improrrogable de deu dies i acompanyin els documents que considerin oportuns.

5. Evacuat el tràmit de contestació, l'endemà l'òrgan jurisdiccional ha de decidir sobre la recepció a prova, d'acord amb les normes generals que estableix aquesta Llei, i sense perjudici del que disposa l'article 57. El període de pràctica de prova no ha de ser en cap cas superior a vint dies.

6. Concluses les actuacions, l'òrgan jurisdiccional ha de dictar sentència en el termini de cinc dies. La sentència ha d'estimar el recurs quan la disposició, l'actuació o l'acte incorrin en qualsevol infracció de l'ordenament jurídic que afecti la llibertat d'establiment o de circulació, inclosa la desviació de poder.

De conformitat amb el que disposa l'article 71, la sentència que estimi el recurs implica la correcció de la conducta infractora, així com el rescabament dels danys i perjudicis, inclòs el lucre cessant, que aquesta conducta hagi causat.

Quan es tracti d'afers en els quals no es pugui interposar recurs ulterior, l'òrgan jurisdiccional pot convocar les parts a una compareixença amb la finalitat de dictar la seva sentència de viva veu, exposar verbalment els raonaments en què sostingui la seva decisió, resoldre sobre els motius que fonamentin el recurs i l'oposició i pronunciar la sentència, d'acord amb el que disposen els articles 68 a 71.

La no-compareixença de totes o alguna de les parts no impedeix el dictat de la sentència de viva veu.

Pel que fa a la gravació de la compareixença i a la seva documentació, són aplicables les disposicions que conté l'article 63.

En cas que la sentència s'hagi dictat de forma oral, el secretari judicial ha d'expedir una certificació que reculli tots els pronunciaments d'aquesta, amb indicació expressa de la seva fermesa i de l'actuació administrativa a què es refereixi. Aquesta certificació s'ha d'expedir en el termini màxim de cinc dies i s'ha de notificar a les parts.

La certificació anterior s'ha de registrar i incorporar al llibre de sentències de l'òrgan judicial. El suport videogràfic de la compareixença ha de quedar unit al procediment.

7. Durant la tramitació del procediment, pot sol·licitar la seva intervenció, com a part recurrent, qualsevol operador econòmic que tingui interès directe en l'anul·lació de l'acte, l'actuació o la disposició impugnada i no l'hagi recorregut de manera independent.

La sol·licitud de l'operador s'ha de resoldre per mitjà d'una interlocutòria, prèvia audiència de les parts personades, en el termini comú de cinc dies.

Admesa la intervenció, no es retrotrauen les actuacions, però l'intervinent és considerat part en el procés a tots els efectes i pot defensar les pretensions formulades o les que el mateix intervinent formuli, si té oportunitat processal per a això.

L'intervinent pot utilitzar els recursos que siguin procedents contra les resolucions que consideri perjudicials per al seu interès, encara que les consenti la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència o les altres parts personades.

8. La Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional ha d'acordar l'acumulació a l'incoat per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència de qualsevol procediment que, iniciat per un operador econòmic davant d'aquest o un altre òrgan jurisdiccional, s'adreci davant de la mateixa disposició o actuació i es fundi en la vulneració de la llibertat d'establiment o de circulació de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

9. A tots els efectes, la tramitació d'aquests recursos té caràcter preferent.

10. El procediment per a la garantia de la unitat de mercat, en allò que no disposa aquest capítol, es regeix per les normes generals d'aquesta Llei.

Article 127 quater.

1. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència pot sol·licitar en el seu escrit d'interposició la suspensió de la disposició, l'acte o la resolució impugnats, així com qualsevol altra mesura cautelar que assegurï l'efectivitat de la sentència.

2. Sol·licitada la suspensió de la disposició, l'acte o la resolució impugnats, aquesta s'ha de produir manera automàtica, una vegada admès el recurs i sense exigència de fiançament dels possibles perjudicis de qualsevol naturalesa que se'n puguin derivar. L'administració l'actuació de la qual s'hagi recorregut pot sol·licitar l'aixecament de la suspensió en el termini de tres mesos des de la seva adopció, sempre que acrediti que del seu manteniment es pugui seguir una pertorbació greu dels interessos generals o de tercer que el tribunal ha de ponderar en forma circumstanciada.

Formulada la sol·licitud aquesta s'ha de traslladar a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència perquè, en el termini de deu dies, al·legui el que sigui procedent amb vista a mantenir o aixecar la suspensió quant als interessos en conflicte.

Evacuat el tràmit anterior, el tribunal ha de resoldre el que consideri procedent mitjançant una interlocutòria en els cinc dies següents.

3. La sol·licitud de qualsevol altra mesura cautelar s'ha de tramitar en la forma que preveu el capítol II del títol VI.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.*

La Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, queda modificada en els termes següents:

U. La lletra b) de l'article 5 queda redactada en els termes següents:

«b) Necessitat: que el règim d'autorització estigui justificat per raons d'ordre públic, seguretat pública, salut pública, protecció del medi ambient, o quan l'escassetat de recursos naturals o l'existència d'impediments tècnics inequívocs limitin el nombre d'operadors econòmics del mercat.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«3. La realització d'una comunicació o una declaració responsable o l'atorgament d'una autorització permet al prestador accedir a l'activitat de serveis i exercir-la en la totalitat del territori espanyol, fins i tot mitjançant l'establiment de sucursals.

Els mitjans d'intervenció que s'apliquin als establiments físics han de respectar les condicions següents:

a) Es pot exigir una autorització per a cada establiment físic quan sigui susceptible de generar danys sobre el medi ambient i l'entorn urbà, la seguretat o la salut pública i el patrimoni historicoartístic; aquest risc s'ha d'avaluar d'acord amb les característiques de les instal·lacions.

b) Es pot exigir una declaració responsable per a cada establiment físic quan la normativa exigeixi el compliment de requisits justificats per una raó imperiosa d'interès general.

c) Es pot exigir una comunicació quan, per raons imperioses d'interès general, aquestes hagin de mantenir un control sobre el nombre o les característiques de les instal·lacions o d'infraestructures físiques en el mercat.

El mitjà d'intervenció ha de ser proporcionat i no discriminatori. Quan el prestador de serveis ja estigui establert a Espanya i exerceixi legalment l'activitat, aquestes autoritzacions o declaracions responsables no poden preveure requisits que no estiguin relacionats específicament amb l'establiment físic a partir del qual pretén portar a terme l'activitat esmentada.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 11 queda redactat en els termes següents:

«2. No obstant això, excepcionalment es pot supeditar l'accés a una activitat de serveis o al seu exercici al compliment d'algun dels requisits de l'apartat anterior quan no siguin discriminatoris, estiguin justificats per una raó imperiosa d'interès general i siguin proporcionats.

En tot cas, la concurrència d'aquestes condicions s'ha de notificar a la Comissió Europea segons el que disposa la disposició addicional quarta i ha d'estar suficientment motivada en la normativa que estableixi aquests requisits.»

Quatre. La lletra a) de l'apartat dos de l'article 25 queda redactada de la manera següent:

«a) Les professions regulades, en la mesura en què sigui necessari per garantir el compliment de requisits deontològics diferents i incompatibles a causa del caràcter específic de cada professió, sempre que aquests estiguin justificats per una raó imperiosa d'interès general, siguin proporcionats i no discriminatoris.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 12/2012, de 26 de desembre, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis.*

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 2, que queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les disposicions que conté el títol I d'aquesta Llei s'han d'aplicar a les activitats comercials al detall i a la prestació de determinats serveis previstos a l'annex d'aquesta Llei, efectuats a través d'establiments permanents, situats en qualsevol part del territori nacional, i amb una superfície útil d'exposició i venda al públic que no sigui superior a 750 metres quadrats.»

Dos. Es modifica la disposició final desena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final desena. *Ampliació per les comunitats autònomes del llindar de superfície, del catàleg d'activitats i altres supòsits d'inexistència de llicències.*

Les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, poden ampliar el llindar de superfície i el catàleg d'activitats comercials i serveis, previstos en el títol I i a l'annex d'aquesta Llei, així com determinar qualssevol altres supòsits d'inexistència de llicències. Així mateix, poden establir regulacions sobre aquestes mateixes activitats amb menys intervenció administrativa, incloent-hi la declaració d'innocuitat.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta en exercici de les competències exclusives de l'Estat per a la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals, legislació processal, en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, així com sobre les bases del règim jurídic de les administracions públiques i la legislació bàsica sobre contractes administratius, recollides respectivament en les matèries de l'article 149.1. 1a, 6a, 13a i 18a de la Constitució.

Disposició final cinquena. *Adaptació de la normativa vigent.*

En el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de procedir a l'adaptació de les disposicions vigents amb rang legal i reglamentari al que aquesta disposa.

Disposició final sisena. *Desplegament normatiu.*

El Govern pot aprovar les normes de rang reglamentari que siguin necessàries per al desplegament del que preveu aquesta Llei. Així mateix s'autoritzen els ministres d'Hisenda i Administracions Públiques i d'Economia i Competitivitat en l'àmbit de les seves competències respectives per dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació i el desplegament del que preveu aquesta Llei.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. No obstant això, l'article 20, els apartats 2 i 3 de l'article 21 i l'article 26 entren en vigor als tres mesos de la publicació d'aquesta Llei excepte per als serveis que regula la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 9 de desembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) **Acreditació:** declaració per un organisme d'acreditació del fet que un organisme d'avaluació de la conformitat compleix els requisits fixats d'acord amb normes harmonitzades, i quan sigui procedent, altres requisits addicionals, inclosos els establerts en els esquemes sectorials pertinents, per exercir activitats específiques d'avaluació de la conformitat.

b) **Activitat econòmica:** qualsevol activitat de caràcter empresarial o professional que suposi l'ordenació per compte propi dels mitjans de producció, dels recursos humans, o tots dos, amb la finalitat d'intervenir en la producció o la distribució de béns o en la prestació de serveis.

c) **Autoritat competent:** qualsevol organisme o entitat que porti a terme la regulació, l'ordenació o el control de les activitats econòmiques, o l'actuació del qual afecti l'accés a una activitat econòmica o al seu exercici i, en particular, les autoritats administratives estatals, autonòmiques o locals i els col·legis professionals i, si s'escau, els consells generals i autonòmics de col·legis professionals.

d) **Autoritat d'origen:** autoritat competent del lloc del territori nacional on l'operador estigui establert legalment per portar a terme una determinada activitat econòmica. S'entén que un operador està establert legalment en un territori quan en aquest lloc s'accedeixi a una activitat econòmica i al seu exercici.

e) **Autoritat de destinació:** autoritat competent del lloc del territori nacional on un operador legalment establert en un altre lloc del territori nacional porta a terme una activitat econòmica, mitjançant establiment o sense aquest.

f) **Autorització, llicència o habilitació:** qualsevol acte exprés o tàcit de l'autoritat competent que s'exigeixi a un operador econòmic amb caràcter previ per a l'accés a una activitat econòmica o el seu exercici.

g) **Establiment:** l'accés a una activitat econòmica no assalariada i el seu exercici, així com la constitució i la gestió d'empreses i especialment de societats, en les condicions fixades per la legislació, per una durada indeterminada, en particular per mitjà d'una infraestructura estable.

h) **Operador econòmic:** qualsevol persona física o jurídica o entitat que dugui a terme una activitat econòmica a Espanya.

i) **Normes de qualitat:** les disposicions aprovades per un organisme reconegut o acreditat nacionalment o internacionalment, que proporcionen regles, directrius o característiques dirigides al desenvolupament de les activitats econòmiques o a la qualitat dels seus resultats.